

CENY OGŁOSZEŃ
za wiersz milimetrów
przed 1 złoty, w tek-
ście 50 gr., za tekstem
40 gr. Ogłoszenia tabe-
laryczne 50 proc. a
święteczne 25 proc.
drożej. Drobne ogło-
szenia po 10 groszy.
Dla poszukujących pra-
cy 5 gr. za wyraz. Naj-
mniej 1 zł.
Konto czekowe PKO
Warszawa 63 470.

EXPRES ZAGŁĘBIA

Prenumerata wy-
nosi miesięcznia
zł. 2.00

Adres administracji:
Piłsudskiego Nr. 8 te-
lefon 4-97, telefon re-
dakcji 6-22, telefon re-
dakcji nocnej i dru-
karni 4-94.
Konto czekowe PKO,
Warszawa 63 470.

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego.

Redaktor naczelny i odpowiedzialny: WIKTOR MONSIORSKI.

ODDZIAŁY: KIELCE, Kilińskiego 19, tel. 507; BĘDZIN, Małachowskiego 24, tel. 5-98; DĄBROWA, 3-go Maja 14, tel. 2-77; ZAWIER-
CIE, ul. Paderewskiego 7, tel. nr. 97; CZELADZ, Rynek Nr. 8; telefon 42; GRODZIEC, ulica Kościuski, telef. 10.

Skład nowego gabinetu.

Posel Jan Piłsudski — ministrem skarbu. — General Ferdynand
Zarzycki — ministrem przemysłu i handlu.

WARSZAWA, 27. 5. (wl.) Jak się okazuje, wczorajszą dymisję gabinetu płk. Sławka poprzedziła konferencja prezydenta Rzplitej z ministrem Prystorom oraz dłuższa rozmowa płk. Prystora z premierem Sławkiem.

Dziś o godzinie 11 rano prezydent Rzplitej zaprosił na zamek ministra Prystora.

Na krótkiej audjencji prezydent powierzył min. Prystorowi misję tworzenia gabinetu.

Po audjencji min. Prystor udał się do gmachu ministerjum przemysłu i handlu, gdzie kolejno przyjął min. sprawiedliwości — Michałowskiego, ministra robót publicznych — inż. Norwid - Neugebauera, b. wice-ministra skarbu — Starzyńskiego, prezesa banku gospodarstwa krajowego — gen. Góreckiego i wice-ministra Koca.

Podobno zmiany te nastąpią tylko w kilku resortach.

Wobec objęcia przez min. Prystora szefostwa gabinetu wolnym staje się resort przemysłu i handlu. Pogłoski na ten temat są nawet sensacyjne.

Z jednej strony mówią o możliwości powrotu na stanowisko długo letniego kierownika tego resortu inż. Kwiatkowskiego, z innej strony mówią, że resort ten zostanie zaproponowany Andrzejowi Wierzbickiemu, prezesowi centralnego związku polskiego przemysłu, górnictwa, handlu i finansów, t. zw. „Lewiatana“.

Wymieniane jest również nazwisko gen. Ferdynanda Zarzyckiego, zastępcy szefa administracji M. S. Wojsk.

Pogłoski o kandydaturze ministra Boernera nie są aktualne.

Najważniejszą sprawą nowego gabinetu ma być sprawa obsadzenia ministerjum skarbu. W kołach politycznych mówią, że minister Matuszewski, który od trzech lat kieruje tym resortem w charakterze kierownika, już poprzednio wyrażał chęć odejścia z tego stanowiska.

Wedle tych samych pogłosek, rozmowy z p. min. Matuszewskim nie są jednak definitywnie zakończone i wywierany jest na niego nawet pewien nacisk, by zatrzymał resort do tyczasowy bądź w charakterze kierownika, bądź też ministra. Zanotować należy również pogłoskę, że resort skarbu powierzony miał być dotychczasowemu wiceministrowi Kocowi, lub też wicepremierowi

FABRYKI RUSZAJĄ.

KONSKIE, 27. 5. (wl.) W dniu dzisiejszym w Końskich (woj. kieleckie) została uruchomiona fabryka odlewów żelaznych, wskutek czego uzyskało pracę 300 robotników.

Jest to druga fabryka w Końskich, uruchomiona w dniach ostatnich.

płk. Pierackiemu.

Z innych resortów wymieniają możliwość ustąpienia min. Michałowskiego. Kandydatem na to stanowisko ma być rzekomo gen. Daniec, szef sądownictwa wojskowego.

W godzinach popołudniowych wszelkie domysły o zmianach w poszczególnych resortach ustały, natomiast ustalona się opinia, że rekonstrukcja gabinetu nie przyniesie po-

ważniejszych zmian, poza obsadzeniem opróżnionego stanowiska min. przem. i handlu.

WARSZAWA, 27. 5. (wl.) Przed wieczorem premier Prystor udał się w towarzystwie posła Jana Piłsudskiego do Belwederu, gdzie odbył krótką konferencję z marszałkiem Piłsudskim, po czym odjechał na zamek, celem przedstawienia prezydentowi Rzplitej listy nowego gabinetu.

W godzinę później ogłoszony został następujący dekret:

Do
Pana posła na sejm
Aleksandra Prystora
w/m.

Mianuje Pana Prezesem Rady ministrów. Jednocześnie na wniosek pański mianuje pp.:

Br. Pierackiego — ministrem Gen. Sławoj Składkowskiego — ministrem spraw wewnętrznych A. Zaleskiego — ministrem spr. zagranicznych

Jana Piłsudskiego — ministrem skarbu

Cz. Michałowskiego — ministrem sprawiedliwości.

Jantę - Polczyńskiego — ministrem rolnictwa.

Inż. Boernera — ministrem poczt i telegrafów.

Śl. Czerwińskiego — ministrem wyznań religijnych i ośw. publ.

Inż. Norwid Neugebauera — ministrem robót publicznych.

Inż. Kühna — ministrem kolei.

Gen. Ferdynanda Zarzyckiego — ministrem przemysłu i handlu.

Prof. Kozłowskiego — ministrem reform rolnych.

Gen. Hubickiego — ministrem pracy i opieki społecznej.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) IGNACY MOSCICKI.

Jak widać z powyższego, rekonstrukcja gabinetu przyniosła jedynie zmiany na stanowiskach ministra skarbu i mini. przemysłu i handlu.

„Proletarjacki marsz” na granicę finlandzką.

Konflikt fińsko-sowiecki.

RYGA, 27. 5. W związku z zaostreniem stosunków fińsko-sowieckich, w Leningradzie odbywają się masowe wiece, które uchwalają ostre rezolucje, wzywające rząd sowiecki do stanowczych kroków wobec niebezpieczeństwa napadu zbrojnego ze strony Finlandji. Kilka tysięcy robotników „Krasnowo Putiłowca” powzięło rezolucję, w której wyrażają gotowość stać się na pierwszy apel rządu sowieckiego, aby z bronią w ręku dać krwawą

nauczkę faszystowskiej Finlandji.

Sowieckie oddziały przysposobienia wojskowego organizują t. zw. proletarjacki marsz na granicę finlandzką.

RYGA, 27. 5. Z Helsingforsu podają, iż panuje tam niepokojący nastrój w związku z konfliktem sowiecko-fińskim.

Rząd finlandzki zabronił związkowi finlandzkim uczestników wojny urzędzenia pochodu demonstracyjnego na granicy sowiecko-fińskiej.

Likwidacja „Samopomocy robotniczej”.

WARSZAWA, 27. 5. (wl.) Władze śledcze, na podstawie wydanego zarządzenia przez ministerjum spraw wewnętrznych, przystąpiły do likwidacji partji komunistycznej t. z. „Samopomocy chłopskiej”. Zarządzenie to ma związek z ostremi wystąpieniami tej partji podczas święta robotniczego w dn. 1 maja

b. r. na terenie lubelszczyzny, gdzie doszło do krwawych starć z policją.

Ministerjum cofnęło legalizację partji, lokal partji w Warszawie opieczetowano, aresztując kilkanaście osób. Należenie do „Samopomocy robotniczej” będzie przez władze karane.

Okropna śmierć na kole młyńskim.

Straszliwy samosąd chłopów nad złodziejami.

SUWAŁKI, 27. 5. Wypadek strasznego samosądu chłopów nad złodziejami zdarzył się we wsi Piec

kach na Suwalszczyźnie.

W nocy do obejścia Jana Winca zakradli się złodzieje. Winc nie pło-

szyl ich, lecz zmobilizował najbliższych sąsiadów w liczbie 7-miu, urządził coś w rodzaju oblawy i złodziejom przyłapał.

Zebrani chłopci postanowili przykładnie ich ukarać, tak, by raz na zawsze odeszła im chęć kradzieży.

Przyłapanych zaprowadzono do pobliskiego mlyna wodnego, przywiązano do koła, odemknięto stawidła i

puszczono koło w ruch.

Przyłapani złodzieje — Józef Barczewski i Stanisław Kukawski błagali o litość, zapewniając, iż kraść już nigdy nie będą.

Nie to jednak nie pomogło. Koło puszczone w ruch i nieszczęśliwi zaczęli wirować wraz z niem, uderzając co chwila

ciałami o wodę.

Kiedy okrutni sędziowie zatrzymali wreszcie koło, Barczewski już nie żył, Kukawski zaś dawał jeszcze słabe oznaki życia.

Sprawców okrutnego samosądu aresztowano.

Doniosłe obrady międzynarodowej konferencji pracy

GENEWA, 27. 5. W dniu jutrzejszym rozpoczyna się w Genewie 15-ta sesja międzynarodowej konferencji pracy, w której wezmą udział przedstawiciele 55 państw.

Na porządku dziennym znajdują się sprawy bardzo ciekawe i doniosłe dla życia społecznego. W pierwszym rzędzie omawiana będzie kwestja ustalenia granicy wieku dla maletnich, których wolno zatrudniać w zawodach nieprzemysłowych.

Na drugim punkcie porządku dziennego znajduje się sprawa ustalenia czasu trwania pracy w kopalniach węgla.

Jest to kwestja interesująca setki tysięcy ludzi, zatrudnionych w ciężkiej pracy nad wydobywaniem

„czarnych djamentów“.

Wreszcie — konferencja zajmie się sprawą częściowej rewizji konwencji, dotyczącej pracy nocnej kobiet.

W ramach powyższego porządku dziennego konferencja rozpatrzy raport, dotyczący sprawy plac w kołpalniach węgla, oraz doroczne raporty składane przez poszczególne państwa co do środków, zastosowanych przez nie celem wprowadzenia w życie ratyfikowanych przez nie konwencji w tej dziedzinie.

Na obecnej sesji dokonane będą wybory do rady administracyjnej międzynarodowego biura pracy, której skład zmienia się co trzy lata.

BEZROBOCIE SIĘ ZMNIEJSZA

WARSZAWA 27. 5. (wl.) Według ostatnich obliczeń liczba bezrobotnych, zarejestrowanych w państwowych urzędach pośrednictwa pracy, wynosi w całej Rzplitej 320.193 osoby. W porównaniu do ostatniego okresu sprawozdawczego liczba bezrobotnych zmniejszyła się o 9.201 osób.

PRZYKRA SYTUACJA NIEMIEC W LIDZE NARODÓW.

BERLIN, 27. 5. Socjalistyczny „Vorwärts“ w artykule wstępnym występuje przeciwko min. Curtiusowi z zarzutem, iż przez wysunięcie, w okresie dla Niemiec niekorzystnym, projektu unii celnej z Austrią, spowodował odroczenie konferencji w Cherguers o 6 tygodni.

Ogłoszenie projektu unii celnej wywołało znaczne pogorszenie się atmosfery międzynarodowej, co nie może pozostać bez wpływu na sprawę uregulowania problemu reparacyjnego.

Niemcy od czasu wstąpienia do ligi narodów nie znajdowały się nigdy jeszcze w sytuacji tak przykrych jak obecnie. Znamiennym tego była ich zupełna izolacja na ostatniej sesji genewskiej.

KOMUNISTA - MORDERCA PRZED SADEM ZA ZBRODNIE PRZEDWYBORCZA NA ŚLĄSKU.

KATOWICE, 27. 5. Przed sądem okręgowym w Katowicach rozpoczęła się dziś rozprawa przeciwko komuniste Plucie, oskarżonemu o zamordowanie w przeddzień wyborów do sejmiku, zasłużonego działacza plebiscytowego i powstańca górnośląskiego, Stalmacha z Nowej Wsi.

Oskarżony, który w toku dochodzeń przyznał się do popełnienia morderstwa, obecnie wypiera się winy.

Sąd postanowił rozprawę odroczyć dla przeprowadzenia na miejscu zbrodni wizji lokalnej.

5 LUDZI WYRATOWAŁ Z TOPIELI

SIERADZ, 27. 5. Jerzy Piotrowicz z Sieradza przechodząc koło wsi Wośniki, zauważył w Warcie tonącą dziewczynkę. Piotrowicz bez namysłu rzucił się w nurty rzeki, wydobyl dziewczynkę na brzeg i przywrócił jej przytomność.

Należy zaznaczyć, że Piotrowicz wy ratował już 5 ludzi od niechybnej śmierci w topieli.

CZY TROCKI PRZEBYWA W BARCELONIE?

PARYŻ, 27. 5. Trocki zwrócił się do rządu hiszpańskiego z prośbą o pozwolenie mu na przyjazd do Hiszpanji.

Minister Ferrer miał mu ponoć powiedzieć, że hiszpańska republika nie odmawia gościny nikomu, jednakże przyjazdowi Trockiego sprzeciwia się Zamorra.

Krają pogłoski, że pomimo tego sprzeciwu Trocki przybył do Hiszpanji i mieszka incognito w Barcelonie, jako w punkcie centralnym wrzenia rewolucyjnego.

Prawdziwość tych pogłosek nie może na oczywście na razie stwierdzić.

ARESztOWANIE OFICERÓW W KUTAISIE.

MOSKWA, 27. 5. W Rostowie nad Donem i w Botajsku władze sowieckie dokonały licznych aresztowań wśród kolejarzy, robotników i studentów.

Aresztowania są następstwem wykrycia organizacji, która czyniła przygotowania do przeciwsowieckiej demonstracji ulicznej.

W Kutaisie aresztowano 14 oficerów armji czerwonej na podstawie listy osadzonych o kontr - rewolucję. Lista ta została przywieziona z Moskwy przez członka rewolucyjnej rady wojennej. Chejfeca.

BUNT W ODESKIEJ SZKOLE OFICERSKIEJ.

Portret Lenina podarty przez wychowanków.

MOSKWA 27. 5. W sowieckiej szkole oficerów marynarki handlowej w Odesie wybuchł bunt uczniów, skierowany przeciwko administracji szkoły, która wydatła ze szkoły kilku słuchaczy, osadzonych o nieprawomyślność polityczną.

Podczas buntu uczniowie szkoły podarł portret Lenina. G. P. U. dekonalo aresztowań. Wykłady w szkole zostały zawieszono.

Po sesji rady ligi narodów.

Na zapytanie naczelnego redaktora agencji „Iskra“ p. Ścieżyńskiego, zwrócone do p. ministra Zaleskiego, czy jest zadowolony z przebiegu prac komitetu paneuropejskiego i z sesji rady ligi narodów, minister Zaleski odpowiedział: „naogół tak!“

W odpowiedzi tej — z polskim ministrem spraw zagranicznych zgodna jest niewątpliwie cała dojrzała polska opinja publiczna.

Istotnie, przebieg i wynik zarówno prac komitetu paneuropejskiego, jak i sesji rady ligi narodów, nie daje sam powodów do jakichś szczególnych uniesień radosnych lub do triumfalnych okrzyków. Ale też nie daje żadnych powodów do sarkau, zmartwień i rozdzierania szat.

W całym przebiegu tych prac zarówno jak i w ich wyniku niema ani jednego momentu, gdzie nasza miłość własna lub prestige państwowy byłby na szwank narażony, niema żadnej kwestji, w której najgorsi nawet pesymiści mogliby twierdzić: oto tu ponieśliśmy klęskę czy choćby porażkę, oto tu stało się nieszczęście.

Przeciwnie, jasną jest rzeczą najzupełniej, że zarówno w komitecie paneuropejskim, jak i w radzie ligi narodów postąpiliśmy znacznie naprzód na drodze utrwalenia mocarstwowego stanowiska Polski.

Min. Zaleski słusznie podniósł znaczenie zwycięstwa tezy polskiej, o którą walezyliśmy od lat pięciu: „aby interesy rolnictwa traktowane były narówni z interesami przemysłu“. Konkretnie wyraziło się to w utworzeniu instytutu międzynarodowego kredytu rolnego, Miejsmy nadzieję, że instytut ten utoruje drogę kapitałom międzynarodowym i do rolnictwa polskiego.

W sprawie „anschlusu“ t. j. w najważniejszej kwestji politycznej, jaka była na porządku dziennym sesji rady ligi narodów, porażka Niemiec jest niewątpliwa. Ani Niemcy, ani Austrija nie mają możliwości posuwania się naprzód. Porażka Niemiec jest pośrednim triumfem Polski, której właśnie bardzo zależy na tem, by jej sąsiad zachodni przywrócił nareszcie do poszanowania prawa międzynarodowego.

Sprawy gdańska nie były bezpośrednim „procesem“ pomiędzy Polską a Gdańskiem, lecz pomiędzy ligą narodów a Gdańskiem. W załatwieniu przez radę ligi raportu hr. Gravinę ważne jest to, że w sposób wyraźny zmienił się ton rady ligi w stosunku do Gdańska. Dotychczas bowiem Gdańsk występował wciąż jak gdyby w roli „sierotki“, „krzywdzonej“ rzekomo przez macochę — Polskę. Obecnie liga narodów potraktowała go jak niezdolnego łobuza, który przez swe szaleńcze wybryki gotów jest wzniecić pożar nowej wojny europejskiej.

Być może, że obecne postanowienia rady ligi narodów okażą się w praktyce niewystarczające i nie zapewnią ludności polskiej w Gdańsku spokoju i bezpieczeństwa. Ale w takim razie, liga narodów będzie musiała ponownie zająć się temi sprawami i uzbroić swego wysokiego komisarza w realne środki okiełznanania Gdańska. W każdym razie, już teraz megalomanji Gdańska przytarto

w Genewie rogów i niefortunny jego prezydent dr. Ziehm musiał pokornie połknąć gorzką pigułkę, jaką zaaplikował mu angielski minister Henderson.

Sprawy śląskie, jakkolwiek nie załatwione ostatecznie pod względem formalnym, zostały faktycznie załatwione pomyślnie dla Polski w raporcie przedstawiciela Japonji Joshisamy. Referent podkreślił wysoką doniosłość zarządzeń władz polskich, stwierdził uspokojenie umysłów, jakie nastąpiło na Śląsku i za proponował, by rada ligi narodów zamknęła badanie sprawy śląskiej przyjęciem do wiadomości wyjaśnienia rządu polskiego.

Jako „osiłdę“ za poniesioną w sprawie „anschlusu“ porażkę, dał przedstawicielowi Niemiec rewanż i przyjęto jego wniosek co do odłożenia tej sprawy do września. Ale w istocie rzeczy — nie ta zwłoka nie zmienia. Sprawy śląskie w opinji i świadomości członków rady ligi narodów są już zamknięte. Chyba, że je „otworzy“ niepozytalna agitacja nacjonalistów niemieckich demonstracjami stahlhelmu na Śląsku Opolskim. Ale, w takim razie, nie Polska, będzie występować w roli oskarżonej.

ZABIERZ RADJO NA LETNISKO — BĘDZIESZ MIAŁ STOLICĘ BLISKO.

Pasorzytnictwo handlu gdańskiego.

W ciągu minionych lat w milczeniu godziliśmy się na uprzywilejowane stanowisko handlu w. m. Gdańska, który, znajdując się na polskim obszarze celnym, nie ponosi bynajmniej równo miernych z całą Polską świadczeń podatkowych. Taki stan rzeczy umożliwia firmom gdańskim najbardziej skutecznie konkurencję z firmami polskimi, dlatego też jesteśmy świadkami wielkiej ekspansji handlu gdańskiego nawet na najbardziej odległe tereny Rzeczypospolitej. Kupiectwo polskie, jak wspominaliśmy wyżej, nie kwestjonowało takiego uprzywilejowania wolnego miasta w nadziei, że współpraca polsko — gdańska przyczyni się do pomyślnego rozwoju handlu polskiego, słusznie więc, by Gdańsk, jako miasto portowe, czerpał stąd nawet większe zyski, niż te, jakieby mu się słusznie należały. Z biegiem jednak czasu okazało się całkiem zdecydowanie, że kupcy wolnego miasta Gdańska nie tylko nie okazują dobrej woli na platformie współpracy handlowej polsko - gdańskiej, lecz pragną jednostronnie wykorzystać swe uprzywilejowane stanowisko nawet w tym celu, by tem skuteczniej nacjonalizm gdański mógł walczyć z polskością.

Jak widzimy z powyższego, pobłażliwość ze strony polskiej i chęć współpracy krótkowzroczny nacjonalizm kupiectwa gdańskiego uznał za oznaki słabości, stąd też w zawrotnym tempie poczęły się mnożyć objawy ekscesów nacjonalistycznych. Nie bacząc na to, kupiectwo gdańskie dobrowolnie wyzbyło się swego samodzielnego stanowiska i przyjęło nader chętnie rolę ekspozytury niemieckiej. Dzisiaj nie należą do rzadkości takie zjawiska, że przedsiębiorstwa niemieckie lokują swe przedstawicielstwa pod pokrywką małych fabryczek na terenie wolnego miasta, by w ten sposób przemycić na polski obszar celny wyroby niemieckie z Rzeszy. Wymownym przykładem tego rodzaju polityki gdańskiego kupiectwa jest firma dr. August Oetker — Oliwa, w m. Gdańsk. Mianowicie w Oliwie

„Żaloby“ ukraińskie nie przysły na tej sesji na porządek dzienny. Ale „komitet trzech“ (Henderson, Grandi i przedstawiciel Norwegji) ogłosił już swój raport w komunikacie do prasy. Jest to sposób dotychczas w obyczajach ligi narodów nie praktykowany.

Co do treści komunikatu, dowodzi on w każdym razie, że liga narodów nie jest terenem odpowiednim do separatystycznych harców p. Konowalca i jego zwolennikami.

„Komitet trzech“ wyraził przekonanie, że „najlepszym sposobem załatwienia zagadnienia będzie dojdzie do jakiegoś porozumienia natury wewnętrznej“. „Komitet trzech“ zalecił pozatem „pokojuwe współżycie między obydwoma odłamami ludności“, co jest chyba dość wyraźnym zaleceniem, by Ukraińcy szukali zgody z Polską, a zarazem potępieniem aktów sabotażu.

A zatem i ta sprawa znajduje się na drodze, która bynajmniej nie przeczy słowom min. Zaleskiego, podzielanym przez dojrzałą opinję polską, że naogół możemy być zadowoleni z wyników tegorocznej sesji ligi narodów.

Asper.

pod Gdańskiem znajduje się tylko skromna mała fabryczka, udająca szeroką produkcję, natomiast wielkie transporty wyrobów płyną z zakładów firmy w miejscowości Bielefeld, znajdującej się w państwie niemieckim. Firma ta, pomimo, że towarem swoim zalewa całą Polskę, posługuje się agentami niemcami i nie zatrudnia ani jednego polaka. W celu uzupełnienia obrazu stosunków polsko - gdańskich przytoczyć trzeba fakt, że kiedy jedna ze znanych polskich firm cukierniczych próbowała wprowadzić swoje wyroby na teren w. m. Gdańska, kupcy tamtejsi oświadczyli, że gdyby w ich sklepach pojawiły się wyroby polskie, to niewątpliwie powybijanoby im szyby w oknach wystawowych.

Nie ulega wątpliwości, że stosunki polsko - gdańskie mogą ulec gruntownej naprawie, nie ulega także wątpliwości, że wszelkie środki zaradcze leżą w rękach społeczeństwa polskiego. Na pomoc niemiecką Gdańsk nie może liczyć, ponieważ już dzisiaj porty niemieckie toczą wielką walkę taryfowo-kolejową o uzyskanie transportów polskich ze szkodą dla Gdańska, lecz wolne miasto w zaślepieniu swoim nie chce tego widzieć. Wystarczy więc, aby społeczeństwo polskie, a — co ważniejsza — detaliczne kupiectwo polskie, powstrzymało się od zakupów towarów gdańskich.

Zmniejszenie się obrotów handlowych, a zatem i dobrobytu o wiele wymowniej przemówi do rozsądku kupiectwa gdańskiego, aniżeli najbardziej podburzające przemówienia ekspozytowanych z Niemiec nacjonalistów. Żaden kupiec polski, żaden obywatel nie powinien kupować wyrobów gdańskich, dopóki nie zostaną ukrócone, uwieczające naszej godności narodowej, ohydne fakty bandyckich napaści i spotwarzania imienia polskiego. Akcję tę możemy tem łatwiej przeprowadzić, że produkcja gdańska nie stanowi w Polsce żadnego monopolu, że nasze własne polskie wyroby w wielu wypadkach przewyższają gdańskie.

